

Ökumené a XIII. református zenei fesztiválon

A főváros IX. kerületében hitéleti és igényes kulturális programokkal várta május 27–29. között az érdeklődőket. Ferencváros alpolgármestere, *Kállay Gáborné* a Bakáts téren köszöntötte a résztvevőket, rámutatva, hogy a református zenei fesztivál alappillérei: a hit és az egyház, a magyarság, illetve a zene. A megnyitón *Steinbach József* református püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke hirdette Isten ígétét.

Hagyomány, hogy e fesztivál keretében a Kárpát-medence különböző pontjairól érkező – nem csak református – kórusok lépnek fel a Nemzeti Múzeum lépcsőjén. Idén a szervezők négy másik protestáns egyház képviselőjét is meghívták. A közös éneklés végén *Gáncs Péter* evangélikus elnök-püspök elmondta, hogy ha hirdetjük Isten nevét, kiszabadulunk a némaság börtönéből, megszólítjuk a másik embert az evangéliummal, és Isten nem hagyja válasz nélkül énekünket.

■ VARGOSZ GÁBOR felvétele

Oratio œcuménica

Mindenható Urunk! Áldunk és magasztalunk téged, aki isteni bölcsességgel uralod teremtett világot. Köszönjük, hogy gondod van teremtményeid testi-lelki jólétére, és őrzöl bennünket örök szövetségeddel.

Köszönjük, hogy hívó szavad ma is hangozhat közöttünk. Annyi minden próbálja elnémitani vagy túlhasogni – bennünket akarod szerint mégis elérhet. Olyan sokan ígéd nélkül próbálnak boldogulni, a világ kínálta testi-lelki táplálékon tengődnek. Irgalmas szeretetteddel, szelíd biztatással szüntelenül keresd őket. Növelj készségünket arra, hogy ígéd szolgálatában mi is mindnyájan betöltsük küldetésünket! Egyházad s abban gyülekezeti közösségeink, vezetők, presbiterek is bátran szólják szavadat. Te, aki közösségbe hívtál bennünket, ne engedd, hogy elhanyagoljuk egymást a lelki szükségletek tekintetében sem.

Kérünk, te állítsd tanúdat a szükség szenvedők mellé. A békétlen környezetben élők mellé, hogy megtapasztalhassák a tőled kapott békeesség erejét. A fizikai hiányoktól szenvedők mellé, hogy megtapasztalhassák gondoskodó szeretetedet. Az idősök mellé – akiket az élet alkonyán betegségeiken felül még feleslegességük érzése is gyakran gyötör –, hogy élettapasztalukat értékékként osszák szét. A munkában állók mellé, hogy élvezhessék a tisztességgel végzett munka örömeit és áldásait. A fiatalok mellé, hogy felnőtt éveikre készülve a tőled kapott adottságok tudatában találják meg helyüket. A gyermekek mellé, hogy szüleik szeretetében ízellítőt kaphassanak a menyeyi Atya szeretetéből is. A hála és a köszönet szavait kimondani nem tudók mellé, hogy felismerhessék jószágod számtalan jelét és ajándékaid sokaságát saját életükben.

Engedd közelivé válni a távoliakat, segítsd belőled gazdagodni a szűkölködőket, adj erőt az erőtléneknek, és töltsd be mindnyájunk szívét a te ismeretteddel úgy, hogy a rólad valló bizonyosság áradhasson közöttünk. Így lehessünk téged dicsőítő népeddé már a jelenben és eljövendő országod részei Krisztus visszajövetekor.

Órizz meg minket, Atya, Fiú, Szentlélek Isten!
Amen.

■ KISS MIKLÓS

Zsinati zárszámadás, elvívita-folyamok és prolongálódott jogi rendezetlenség

Olaszországból érkezett vendéget köszöntöttek egyházunk tizedik zsinatának tizenkettedik ülészakán múlt pénteken. A Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium dísztermében zajlott tanácskozáson *Heinrich Bludau* esperes az Olaszországi Evangélikus Egyház zsinatának képviselőjeként vett részt. A nyitóáhitatot – 2Kor 12,9 alapján – *dr. Fabiny Tamás* püspök tartotta.

A munka egyházunk 2015. évi zárszámadásának vitájával kezdődött. A beszámolóból kiderült, hogy mind a bevételi, mind a kiadási előirányzatok jelentősen túlteljesültek, de a csaknem kétmilliárd forintos bevételi többlet fedezetet nyújtott az egymilliárd forintos kiadási többletre. Így a pénzügyi tartalékok jelenlegi szintje megfelelő biztosítékot jelent a 2016. évi gazdálkodás során a tervezettől esetleg eltérő folyamatok finanszírozására. A zárszámadást a zsinat elfogadta.

Több körben is lefolytatott általános vita után részletes vitában tárgyalták a küldöttek az egyházi egységek jogi személyiségének helyzetét rendezni hivatott törvényjavaslatot. A törvény egyrészt rögzítené, hogy mely egyházi egységek

bírnak minden esetben jogi személyiséggel, másrészt lehetővé tenné egyes egyházi egységek számára a jogi személyiség választását. Ugyanakkor a törvény kizárná a jogi személyiség lehetőségét a szórványgyülekezetek esetében, továbbá kivezetné a *fiókegyház* kategóriát mint egyházi egységet. A jogi személyiségnek való megfelelés kritériumait másfél év alatt kell az érintett egyházközösségeknek igazolniuk. A szabályozást a bizottság a zsinat korábbi kívánalmait, döntései mentén dolgozta ki, a gyülekezetek érdekeit messzemenően figyelembe véve. Ezért okozott váratlan és kellemetlen meglepetést, hogy ez a fontos törvény nem kapta meg az elfogadáshoz szükséges kétharmados többséget. Öngól volt ez a javából.

Elvi, előkészítő vita formájában vette napirendjére a zsinat a lelkészválasztás menetét, kérdéseit módosító javaslatot. A vitát követően kikristályosodtak azok az irányvonalak, amelyek segítségével a munkabizottság tovább tudja finomítani a törvényjavaslatot.

A fegyelmi szabályozással kapcsolatos törvényjavaslat vitájában az előző ülészakán, Aszódon döntés született a megindított fegyelmi eljárás szintjeiről, a bíróság jogköréről, a keresetindításról, a képviselői összeférhetetlenségről és a felülvizsgálati eljárásban alkalmazandó súlyosítási tilalomról. A mostani ülészakán a küldöttek vitát folytattak a fegyelmi bizottság összetételéről, a – ma még csak papíron létező – becsületszékéről, valamint arról, hogy meddig terjedjen a püspök kegyelmi jogköre. A vitában állásfoglalások születtek a fenti elvi kérdésekben, így az őszi ülészakára általános és részletes vitára alkalmas jogszabályszöveg-tervezetet tudnak benyújtani.

Szarka István, a Fejér-Komáromi Egyházmegye esperese az etikai bizottság elnökeként tárta a zsinat elé a lelkészek választásával kapcsolatos törvényi szabályozásra vonatkozó állásfoglalást, amelyet hosszan tartó elvi vitában tárgyalt meg a zsinat. Végül az a döntés született, hogy a püspöki tanács június 30-ig alakítsa ki véleményét a törvényjavaslatról kapcsolatban, majd – ennek ismeretében – az esperesi tanács, illetve az egyes esperesek illetégségi területén szolgáló lelkészi közösségek tegyék meg ugyanezt szeptember 15-ig. Így a novemberben esedékes következő zsinati ülészakán általános és részletes vitát lehet majd folytatni a lelkészek választásával kapcsolatos törvényi szabályozásról.

Az intézményi törvény igazgatótanácsokról szóló részének, illetve az egyház háztartásáról szóló törvénynek a módosításával kapcsolatban elvi, előkészítő vita zajlott a zsinati ülészakán.

„Erőm és énekem az Úr, megszabadított engem” (2Móz 15,2a)

A HÓNAP IGÉJE

Tanulókoromban nem szerettem énekelni. De amikor egy barátom „elcsábított” a gyülekezetünkbe, ott nagyon megtetszettek az énekek. Annyira, hogy a hatvanas években mindig tekergettem a rádió állomáskeresőjét, hogy valamelyik külföldi adón hallhassam például a *Csendes éjt*. Időközben, látva a lelkesedésemet, elhívtak a főtáncosokba is, ahol nagyon szíven ütő igéket hallottam, és sok éneket is tanultam. Orgonaművész ugyan nem lett belőlem, de korálokat játszom, és két gyülekezetemben énekkart is vezetem. Sőt sok fiatal megtanítottam

harmóniumon játszani. Ezt végezte el Isten bennem azáltal, hogy hallottam a lelki énekeket. Mert üzenetet hoztak számomra is, és lélek volt bennük.

Bizony sokat végez el az ember szívében az ének: megerősít örömléte, vigasztal bánatunkban, tanácsot ad útjainkon. A lelki énekekkel az Ige üzenete erősödik meg bennünk. Lassan már a tudomány is pedzegeti, hogy az énekek – és persze leginkább az Isten dicsőítő énekek – fontos szerepe lehet az ember kiegyensúlyozottságának és békeességének megelézésében.

Akkor énekelte a fenti sorokat Mózes, amikor az üldöző egyiptomi seregtől az Úr megmentette Izráelt. Boldogan magasztalta az Urat, jölesett neki dicséret

énekelni. Merjünk mi is kis talentumunkkal is énekelni, mert az Úr a szívet nézi, és megerősít bennünket általa.

Azt is mondja Mózes, hogy „erőm” az Úr. Három jelentése is van ennek a szónak: erő, erődítmény és erősség. Mózes elismeri, hogy nem a saját erejével és ügyességével győzött. Pedig hatalmas és bölcs ember volt, aki az összes egyiptomi tudományt ismerte, mert a fáraó udvarában az uralkodó lányának gyermekeként nevelték. Ő mégis alázas maradt, tudta, hogy minden bölcsességet az Úr ad és vehet is el. Ha te nem jössz velünk, nem megyünk mi sem – mondta egy nehéz helyzetben Istennek. Te, testvérem, hogy vagy ezzel?

Erődítmény is az Úr. Ahogy egyházi himnuszunkban énekeljük: „Erős vár a mi Istenünk...” Aki az ő védelme és oltalma alá menekül, az a legbiztosabb helyen van. Maradj te is az Úr védelmének körében, az ő Igéje által tanácsolt helyen, és benne bízzál!

Erősség is a mi Istenünk. Nem csupán abban az értelemben, hogy várunk, hanem abban, ahogy kérdezni szoktuk: „Mi az erősséged, az erős oldad?” Még a legkisebb embernek is van egy kiemelkedő képessége a többi között. Minden módon szolgálhatjuk az Urat, de az erősségeddel, a lelki képességeddel, a legjobb tulajdonságoddal is őt szolgálhatod. Ha így élsz, akkor az Úr a szabadítód lesz. Nem ar-

ról beszél az Ige, hogy nem ér semmi baj és nehézség, hanem arról, hogy minden helyzetben megsegít és megoldást ad Istenünk. Különösképpen is a bűnből, a sátn kezéből való szabadulásra van szükségünk. Menyei Atyánk azért küldte Jézust, hogy ez megtörténhessen. Ő mindenképp meghalt a kereszten, és minden ember bűnének a büntetését magára vette. Hogy aki ezt a kegyelmet hittel elfogadja, az szabadulást kapjon Jézus által, és új emberré lehessen. Ha ez megtörténik az életedben, akkor ő erőd, éneked és a legnagyobb szabadítás mellett a „kisebb” dolgokban is Szabadítód lesz egész életed során.

■ SZÉLL BULCSÚ

HIRDETÉSEK

Fogadóórát minden hónap első hétfőjén tartom. Mindenkit szeretettel várok délután három órától öt óráig a Déli Egyházkerület székházában (1088 Budapest, Puskin u. 12.).

RADOSNÉ LENGYEL ANNA országosfelügyelő-helyettes, a Déli Egyházkerület felügyelője

Orgonakoncert. A nagytarcsai evangélikus gyülekezet minden érdeklődőt szeretettel vár az evangélikus templomba június 5-én 18 órakor *Zászkaliczky Tamás* orgonaművész *Johann Sebastian Bach és barátai* című orgonakoncertjére.

Üzletvezetői munkakörbe keres budapesti evangélikus könyvesbolt könyvkereskedelmi tapasztalattal rendelkező munkatársat. Érdeklődni, jelentkezni írásban a deakter@lutheran.hu e-mail-címen lehet, fényképes önéletrajzzal és motivációs levéllel.

Intézményvezetői pályázat. A Pécsi Evangélikus Egyházközség pályázatot hirdet a Kék Elefánt Evangélikus Óvoda (7632 Pécs, Enezd u. 1.) intézményvezetői munkakörének betöltésére.

Az intézményvezetői munkakör betöltéséhez szükséges iskolai végzettségek, képesítések, egyéb feltételek: a nevelési-oktatási intézményben pedagógus-munkakör betöltéséhez szükséges felsőfokú iskolai végzettség és szakképzettség, mesterfokozat; pedagógus-szakvizsga keretében szerzett intézményvezetői szakképzettség; legalább öt év pedagógus-munkakörben szerzett szakmai gyakorlat; legalább öt év evangélikus egyházközségi tagság; evangélikus konfirmáció, lelkészi ajánlás.

A megbízás kezdete: 2016. szeptember 1. A megbízás ötévi időtartamra szól. A pályázat beérkezésének határideje: 2016. június 30. Az elbírálás határideje: 2016. július 30. Juttatások a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény szerint.

A pályázatnak tartalmaznia kell: a pályázati feltételekben előírtak teljesüléséről szóló igazolásokat; a pályázó önéletrajzát és részletes szakmai életrajzát; az intézmény vezetésére vonatkozó szakmai programot és a szakmai helyzetelemzésre épülő fejlesztési elképzeléseket; lelkészi ajánlást a pályázó gyülekezeti lelkészétől. A pályázathoz mellékelni kell: a pályázó jelenlegi munkahelyét, beosztását igazoló dokumentumokat; három hónapnál nem régebbi érvényes erkölcsi bizonyítványt; a konfirmációi emléklap hiteles másolatát vagy a konfirmáció igazolását.

Felvilágosítás a részletes pályázati feltételekről: Pécsi Evangélikus Egyházközség, *Ócsai Zoltán* lelkész (tel.: 20/824-6250); *Müller Mónika* projektvezető (tel.: 20/824-5259). A pályázat címe: Pécsi Evangélikus Egyházközség, 7621 Pécs, Dischka Győző u. 4-6. Kérjük, a borítékra írják rá: „Intézményvezetői pályázat”.

Konferencia az Evangélikus Missziói Központ szervezésében július 3-tól 6-ig a piliscsabai Béthel Evangélikus Missziói Otthonban (Széchenyi u. 8-12.). „Ahogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket.” (Ézs 66,13) A konferenciába bekapcsolódik az Evangélikus Külmissziói Egyesület (EKME). Szolgálattévők: *Szemerei János* püspök, *Győri János Sámuel* lelkész, *B. Pintér Márta* lelkész, *Duszka József* nyugalmazott gyilkossági nyomozó, *Bálint Zoltán* és *Bálintné Kis Beáta* misszionáriusok, *Balogh Tibor* grafikus, *Lupták György* lelkész, *Dai Qi* kínai református fiatal, *Bödö Sándor* presbiter, *Szilágyi Angelika* csángó előadóművész, *Szeverényi János* lelkész. Részvételi díj: 9000 Ft, 3-10 éves korúaknak 4600 Ft. Szükség szerint kérhető ágyneműhuzat, 700 Ft mosatási költségért.

Jelentkezési határidő: június 15. Jelentkezni lehet postai úton, telefonon vagy e-mailben: Evangélikus Missziói Központ, 1164 Budapest, Batthyány Ilona u. 38-40. Telefon: 06-1/400-3057; e-mail: evmis@lutheran.hu.

Felhívás – ajánlásokat vár a kuratórium. Egyházunk legmagasabb kitüntéseit őszzel adjuk át. Az országos presbitérium 2007-ben szabályrendeletet alkotott (I/2007. V. 10.) az Ordass Lajos-díj és a Prónay Sándor-díj alapításáról és – évente egyszeri – odaítélésének körülményeiről. A 2016. évi díjazandók személyére vonatkozóan a kuratórium ajánlásokat vár.

Az Ordass Lajos-díj olyan, feddhetetlen életű, magyar vagy külföldi, felszentelt – akár más felekezetű – személynek ítélt oda, aki kiemelkedően sokat tett a magyar evangélikus egyházért. A Prónay Sándor-díj olyan világi személynek vagy intézménynek ítélt oda, aki vagy amely kiemelkedő szellemi vagy anyagi támogatással áll a Magyarországi Evangélikus Egyház mellett. A díjakat *ifj. Szlávicz László* szobrász alkotta, velük pénzjutalom nem jár.

Az ajánlásokat – 1500–3000 leütésnyi indoklással – *Zászkaliczky Zsuzsannának*, a kuratórium titkárának kérjük eljuttatni szeptember 5-ig. Cím: Magyarországi Evangélikus Egyház, 1085 Budapest, Üllői út 24. vagy *zsuzsa.zaskaliczky@lutheran.hu*.

Emlékeztetőül a korábbi évek díjazottjai: Ordass Lajos-díj: *Terray László* (2008), *Pósfay György* (2009), *Pátkai Róbert* (2010), *Ittész János* (2011), *Takácsné Kovácsné Zelma* (2012), *Schulek Mátyás* (2014), *Keveházi László* (2015). Prónay Sándor-díj: *Berzsenyi Dániel Evangélikus (Líceum) Gimnázium*, Sopron (2008), *Kaláka együttes* (2009), *Boleratzky Lóránd* (2010), *Polgár Rózsa* (2011), *Benczúr László* (2012), *dr. Cserháti Péter* (2013), *Sztruhár András* (2014), *Gadó Pál* és *felesége* (2015).

GYÁSZJELENTÉS

„...sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Róm 8,39) „Az Úr közel!” (Fil 4,5)

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva, a feltámadás és az örök élet reménységével adjuk hírül, hogy öreg pásztorát megváltó Urunk magához vette. *Schultz Jenő* nyugalmazott evangélikus lelkész május 21-én, életének 99. évében csendesesen hazament.

A gyászistentisztelet a vanyarci evangélikus templomban lesz június 18-án 15.30-kor. Kérjük, egy szál virággal fejezzék ki együttérzésüket. A koszorúra szánt összeget a vanyarci gyülekezet javára adományozzák. Az urnahelyezési búcsúáhitat a budafoki evangélikus templomban és az urnatemetőben lesz (1221 Budapest, Játék u. 16.) június 25-én 16 órakor.

A gyászoló család

KÉTHETI HÍRSZÖTTES

MEGÚJULT A KÉTTORNYÚ SOMOGY-MEGGYESI TEMPLOM. Hatvanöt év elteltével ismét szentelési istentiszteletre seregltek a somogymeggyesi templomba a Tab és Környéke Evangélikus Egyházközség gyülekezeteinek tagjai, hiszen a Magyarországon egyedülálló, kéttornyú evangélikus hajlék megújult. A május 16-án délután tartott ünnepi istentiszteleten ökumenikus körben adtak hálát Istennek, hogy az 1951. október 21-én felszentelt templom visszakaphatta régi szépségét. Az istentisztelet liturgiai szolgálatát a gyülekezetben szolgáló lelkész házaspár – *Arató Lóránd* és *Arató Eszter* –, valamint *Weisz Jenő* nyugalmazott lelkész végezte, aki Somogy-meggyes szülőtte. Igét (Jn 3,16–21 alapján) *Pongrácz Máté* kaposvári evangélikus lelkész hirdetett.

Az ünnepi alkalmon – *Varga Diána* evangélikus lelkész mellett – részt vett *Sifter Gergely* római katolikus plébános, illetve *Sándor Zoltán* és *Sándor Zsuzsa Noémi* református lelképásztorok. A hálaadó istentisztelet után a kaposvári Lélekvár együttes énekes szolgálatával folytatódott a gyülekezeti nap, majd a művelődési házban szeretetvendégségen lehetett együtt a közösség, ahol *Weisz József* polgármester is elmondta köszöntő szavait.

MISSZIÓI NAP ZALAEGRSZEGEN. Az orgona szívet melengető hangjai után *dr. Hári Tibor* egyházmegyei felügyelő köszöntötte május 21-én a Somogy-Zalai Egyházmegye missziói napján megjelenteket, majd *Balaicz Zoltán* polgármester szólta elismerően az evangélikus közösség és Zalaegerszeg város kapcsolatáról. Nyitóáhitában a nap igéjének (Jn 6,63) időszere üzenetét tolmácsolta *Deme Dávid* nagykanizsai lelkész, idézve Luther Mártont is: „A Lélek nem más, mint Isten – munkában!” *Koczor György* zalaistvándi lelkész *Elvégeztetett* című könyve mintegy a megváltástan összefoglalása, megértést segítő ábrákkal illusztrálva. A közelmúltban megjelent kötetet a szerző mutatta be.

A délelőtti első tanúságtevője *Baranyay Csaba* községi lelkész volt, majd *dr. Koch Béla* balatonszabadi háziorvos osztotta meg gondolatait az egybegyűttekkel. A délutánt a négytagú Una Barca énekegyüttes koncertje nyitotta. *Szeverényi János* országos missziói lelkész a világban tapasztalható ébredésről számolt be képekkel illusztrált előadásában. A befejező áhitat igéjéül *Smidéliusz Zoltán* nyugalmazott lelkész ApCsel 18,9–10-et választotta. Feladatra való küldés, bátorítás és biztatás szólalt meg az ige alapján. A missziói nap résztvevői *Kőszeghyiné Raczkó Zsuzsanna* esperes úti áldásával indultak haza.

ÚJ GYÜLEKEZETI TERMET ADTAK ÁT RÁKOSPALOTÁN. A *Jelenések könyvének* 15,3 versével hívogattak új gyülekezeti termük ünnepélyes átadására május 21-én a rákospalotai evangélikusok. Az ünnepi alkalmon *Gáncs Péter* elnök-püspök hirdette pünkösdi evangéliumát, a Szentlélek összetartó erejét, Istenünk kegyelmes szeretetét. A prédikáció után az egyházközség énekkara szolgált, majd *Győri Gábor* esperes szentelte fel az új gyülekezeti termet. Az ünnepség utáni szeretetvendégség résztvevői a *dr. Jánosida* doktornő által adományozott néprajzi relikviákat is megcsodálhatták.

Ezek állandó díszei lesznek a teremnek, amelybe a *dr. Gertner László* kilencvennégy éves gyülekezeti tag által festett ol-tárkép is méltó helyére került.

ÜNNEPI EMLÉKEZÉS A REFORMÁCIÓ AJÁNDÉKAIRA. Sola fide – egyedül hit által. A Veszprémi Evangélikus Egyházmegye és a Pápai Evangélikus Egyházközség e mottó jegyében szervezte meg ünnepi megemlékezését, amellyel a reformáció ajándékaira kívánták felhívni a figyelmet. Bár a reformáció elindításának ötszázadik évfordulója jövőre lesz esedékes, 2016 Pápan több szempontból is jelentős dátum: idén kétszázharminc éves a pápai egyházközség, négyszáznyolcvanöt esztendő a lutheri szellemben elindított iskola, és épp négyszáz éve említette először krónika a – jelenleg huszonhat anyagyülekezetet tömörítő – veszprémi egyházmegyét.

A május 21-i ünnepi megemlékezés istentisztelettel kezdődött, melyen *Szemerei János* dunántúli evangélikus püspök hirdetett igét. Szólt a protestánsok üldöztetéséről, de mély hitükről és kitartásukról is. Az istentiszteleten – *Horváth Adrián* karnagy vezetésével – közreműködött Pápa város fúvószenekara, *dr. Wagner Szilárd* orgonált, a Gyurácz Ferenc Evangélikus Általános Iskola diákjai pedig műsorral készültek.

A megjelenteket *Polgárdi Sándor*, a Veszprémi Evangélikus Egyházmegye esperese, a pápai gyülekezet lelkésze köszöntötte a templomban, majd *dr. Hafenschner Károly*, a kormányzati Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosa szólta arról, hogy az ötszázadik évforduló kapcsán fontos az emlékezés, de még fontosabb az előretökintés. Hangsúlyozta, hogy ma nem egy felekezet belügyéről van szó, hanem arról, hogy Isten vándorló népe kéz a kézben, különböző tradíciókkal, háttérrel összefog, és együtt indul tovább az úton, mert küldetése van: a megújulás. *Dr. Áldozó Tamás* polgármester nem tudott részt venni az ünnepségen, gondolatait *Unger Tamás* alpolgármester tolmácsolta. *Dr. Márfi Gyula* veszprémi katolikus érsek azt emelte ki beszédében, hogy Magyarország mintául szolgálhat, hisz itt az egyház és az állam is autonóm, de e kettő nem válik szét mesterségesen, mert mindkettő az embert szolgálja. „Egy csónakban evezünk” – mondta *Köntös László*, a Dunántúli Evangélikus Egyházkerület főjegyzője, hozzátéve, hogy aki hisz, annak vállalnia kell hitét. Az előadók tehát az összefogás, az ökumené, a hit vállalásának fontosságát hangsúlyozták.

A délelőtti folyamán előadást tartott még *dr. Hubert Gabriella*, az Evangélikus Országos Könyvtár tudományos munkatársa, és műsort adtak a marcaltői Kmety György Evangélikus Általános Iskola és Óvoda növendékei. Délután a látogatóközpontban a Veszprémi Evangélikus Egyházmegye templomait bemutató fotókiállítás nyílt, *Múltunk és értékeink a látható egyház képeiben* címmel. A gyerekeket Luther-velétkedő várta, de felléptek a homokbödögei néptáncosok, valamint a malomsoki, a csikvándi gyülekezet művészeti kisközösségei is. A rendezvénynek a pápai evangélikus templom, a látogatóközpont és az evangélikus iskola adott otthont.

MOSOLYNAP KÖLCSEN. Jókedvük volt a kölcsi evangélikusoknak pünkösdi másodnapján. Mosolynapot szervezett a gyülekezet a falu és a régió lakosai számára. A nap a LESZ (Láthatóan Evangélikusok Szatmárban) projekt keretében valósult meg, melyet a Magyarországi Evangélikus Egyház Északi Egyházkerülete és az Evangélikus Missziói Központ is támogatott. Az eseményre – *Illyés Sándor* lelképásztor vezetésével – tizenheten érkeztek a Szatmárnémeti Evangélikus Egyházközségből is.

A nyitó istentiszteleten *Szeverényi János* országos missziói lelkész hirdette Isten igéjét. Az első előadást *Jancsovicsné Szebeni Viola* gyermekpszichológus tartotta *Elkerülhetetlen családi krízisek* címmel.

A közös ebéd után *Szeverényi János* a krízisbe jutott egyházzól és szolgálatáról tartott előadást. Délután a fehérgyarmati Erkel Ferenc városi vegyes kar adott pünkösdi koncertet több mint kétszáz hallgató előtt. A délutáni program keretében a Kárpátaljáról érkezett Trinitas Band kerestyén dicsőítő zenekar és a kölcsi óvodások szolgáltak. A mosolynapon Tiszaújlakról, Nyíregyházáról, Mátészalkáról, Fehérgyarmatról érkezett vendégek is otthonra találtak a kölcsi művelődési központban. A szatmári emberek vendégszeretete és hite igazi közösséget teremtett.

ISTENTISZTELETI MEGEMLEKEZÉS GÖRGEY ARTÚRRÓL HALÁLÁNAK SZÁZADIK ÉVFORDULÓJÁN. A magyar honvédelem napján megemlékezést tartottak Budapesten, a Bécsi kapu téri evangélikus templomban. 1849-ben a magyar csapatok *Görgey Artúr* fővezér vezetésével május 21-én szabadították fel Buda várát az osztrák megszállás alól, és a honvéd tábornok 1916. május 21-én halt meg. A megemlékezés szervezői hetvenkét év elteltével élesztették újjá a hagyományt, hogy ezen a napon istentiszteletet tartanak.

Ezt megelőzően megemlékezés volt a Dísz téren, illetve a résztvevők megkoszorúzták *Görgey Artúr* szobrát. A templomi alkalmon szolgált *Takács Tamás* alezredes, katolikus táborig lelkész és *Máté Sándor* alezredes, református táborig lelkész, valamint közreműködött a Magyar Légierő Zenekara *Katona János* vezetésével. Részt vett az eseményen *Vargha Tamás*, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, *dr. Benkő Tibor* vezérrezredes, vezérkari főnök, a Magyar Honvédség parancsnoka, valamint a táborigi kar. Ugyancsak jelen volt a Görgei (Görgey) család számos leszármazottja és a várnegyed (evangélikus) polgármestere, *Nagy Gábor Tamás* is.

Igehirdetésében *dr. Fabiny Tamás* evangélikus püspök két újszövetségi katonára, a kapernaumi és a római százados példájára utalt abban az összefüggésben, hogy ők nehéz hivatásukban is emberek maradtak, illetve hittvallóvá lettek. *Görgey Artúrról* szólva *Fabiny Tamás* kiemelte a fővezér evangélikus elkötelezettségét: *Görgey* a késmárki evangélikus líceumban tanult, *Berta* lányát még karintiai száműzetéséből is Pestre küldte, hogy a Deák téren *Székács Józsefnél* konfirmáljon. *István öccse* a gyülekezet jogtanácsosa és jegyzője volt. *Görgey Raffay Sándor* evangélikus lelkész, későbbi bányakerületi püspök temette.

Forrás: *Evangélikus.hu*

HIRDETÉS

Volt Deák téri növendékek találkozója. „Egy lángot adok, ápdold, add tovább...” (Reményik Sándor) Kedves Diáktársunk! Szeretettel meghívunk hagyományos májusi alkalmunkra, ahol a Deák Téri Evangélikus Leánygimnázium volt növendékei ismét találkozhatnak egymással, a jelenlegi gimnazistákkal, eltölthetnek egy kellemes délutánt az alma materben. Az ünnepség június 10-én, pénteken délután fél négykor kezdődik. Igét hirdet

dr. Magyarkutiné Tóth Katalin. Orgonán közreműködik *Bence Gábor.* Az áhitat után a megjelenteket köszönti *Sólyom Éva.* A gimnázium életéről, mindennapjairól *Gadóné Kézdy Edit* igazgató számol be. Bemutatkoznak iskolánk tehetséges zeneművészei, a *DEGmittud* résztvevői. A templomi események után tisztelettel és szeretettel várunk minden volt növendéket egy csésze teára, süteményre a gimnázium ebédlőjében.

Egyházmegyei missziós nap Komáromban

Istennek és embernek kedves ünnepet tartottak pünkösd hétfőjén Komáromban a helyi evangélikus gyülekezet szervezésében. Miért gondolom így? Azért, mert az esős, barátságatlan időjárás erre a napra megfordult, szép napsütés, kellemes meleg fogadta az egyházmegyei missziós napra érkezőket.

A májusi eső aranyat ér, de verőfényben az emberi lélek jobban kinyílik Isten igéjére és az egymással való beszélgetésre. A missziós nap programja pedig olyan sokszínű és gazdag volt, hogy mindenki megtalálhatta benne a neki tetszőt, s nem bánta meg, hogy eljött Komáromba.

Közös énekléssel kezdődött az együttlét – Halász László vezetésével – a szőnyi Petőfi Sándor Művelődési Ház nagytermében (Szőny Komárom városrésze). A reggeli áhítatot mintegy kétszáz ember hallgatta. Veres József komáromi lelkész vezérgondolatul Hóseás prófétától választott ígét: „Szántások magatoknak új szántást; mert ideje keresnetek az Urat, míg nem eljő, hogy igazság esőjét adjon néktek” (10,12; Károli-ford.).

A Fejér-Komáromi Evangélikus Egyházmegye missziós lelkészének, Ribárszki Ákosnak a köszöntője után dr. Molnár Attila, Komárom polgármestere köszöntötte a megjelenteket; a városvezető nemcsak szavakkal, ha-

nem a szervezésben és anyagiakban is jelentős támogatást adott a komáromi evangélikusoknak.

Az előadások sorát dr. Ferenczy Zsuzsa családterapeuta nyitotta meg, majd dr. Korzenszky Richárd tihanyi perjel hallgatták meg az érdeklődők. A délelőtti folyamán bemutatkozott a komáromi gyülekezet énekkara is, sokszínű műsorát nagy tapssal jutalmazta a közönség.

Párhuzamosan egyéb programokra is lehetőség nyílt: Kerekes Barnabás, a budapesti Baár-Madas Református Gimnázium tanára *Ami szívemen, a számon?* címmel beszélt anyanyelvünkről, emberi kapcsolatainkról. Az érdeklődő gyerekeknek *Gulyásné Czaneik Dóra* tanított gitáros énekeket, *Veres Izabella* kézműves-foglalkozást kínált, *Schulmann Enikő* arcfestéssel örvendeztette meg az arra vállalkozókat. Akik nem éltek ezekkel a lehetőségekkel, kedvükre szaladgálhattak a művelődési ház nagy, füves udvarán, vagy barátkozhattak, játszhattak egymással.

Az ebédre az udvaron felállított hatalmas sátorban került sor; a komáromi gyülekezet tagjainak segítségével zökkenőmentesen tudták kiszolgálni a vendégeket. A helyiek majd ötvenen dolgoztak (ez a kis gyülekezetnek bőven a fele) a missziós nap sikeréért, és hallgatták meg maguk is az előadásokat.

Ebéd után *Vadkerti Imre* és *Fehér Nóra* hangversenyével folytatódott a program; nem csak rajongóiknak szereztek örömet szép énekükkel. A szünetben a házigazdák megépítették a rögtönzött oltárt, és istentisztelettel zárult a nap eddigi része. Isten igéjét *Bence András* püspökhelyettes hirdette, az úrvacsorát három lelkész osztotta.

Am a nap rendezvényei még nem értek véget: este színházi program várta az érdeklődőket. A *Dráfi Mátyás* vezette észak-komáromi Teátrum Színházi Polgári Társulás adta elő a *Görgey* című darabot. Az előadást megtisztelte az író, *Görgey Gábor* is. *Dráfi Mátyás* nemcsak rendezője, hanem címszereplője is volt a maradandó élményt nyújtó darabnak. Méltó befejezése volt ez a pünkösti ünnepnek és a Fejér-Komáromi Egyházmegye missziós napjának.

■ MIKLÓS JÓZSEFNÉ (Komárom)

Közlemény az Evangélikus Közlönyről

A Magyarországi Evangélikus Egyház Zsinata úgy határozott, hogy – költség-takarékossági okokból – ezentúl digitális formában jelenik meg az *Evangélikus Közlöny*, a Magyarországi Evangélikus Egyház hivatalos lapja.

Az Evangélikus Hittudományi Egyetemnek, a püspöki hivataloknak, az Evangélikus Országos Könyvtárnak eljuttatnak továbbra is papíralapú kötetes példányokat, az érdeklődők számára viszont a <http://kozlony.lutheran.hu> oldalon lesznek elérhetőek a jövőben a közlöny legújabb számai. A közlönyben publikált jogszabályváltozások folyamatosan frissülnek a zsinat honlapján, a *Hatályos jogszabályok* menüpontban, a <http://zsinat.lutheran.hu/torvenyek> oldalon.

Forrás: Evangélikus.hu

SIKERES PARÓKUSI VIZSGA. Hevér Beatrix és Szlaukó Orsolya lelkészek május 26-án eredményesen letették a Magyarországi Evangélikus Egyház illetékes bizottsága által – az 1997. évi II. törvény 10/A § (2) bekezdése, valamint a 3/2003. (V. 23.) országos szabályrendelet rendelkezése szerint – lefolytatott parókusi alkalmassági vizsgát. Hevér Beatrix és Szlaukó Orsolya önálló gyülekezeti szolgálat végzésére alkalmas, erre a szolgálatra megválasztható vagy meghívható.

■ KISS TAMÁS felvétele

Istentisztelet-közvetítés a Magyar Rádióban

Bemutatkozik a Filadelfia Evangélikus Egyházközség

Az egyházközség 1992-ben önállóodott az 1753-ban alapított Nyíregyházi Evangélikus Egyházközségből, Nyírszölösi Evangélikus Egyházközség néven. A Hajdú-Szabolcsi Egyházmegye 1992. április 28-án hozott döntése alapján hatvannégy közigazgatási egység tartozik hozzá.

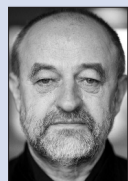
A gyülekezet presbitériuma Györfi Mihályt hívta meg lelkészének. Beiktatása 1992. augusztus 15-én volt *D. Szabik Imre* püspök szolgálatával. Ekkor indult el Nyírteleken és Kisvárdán is a gyülekezet építése. A *Jelenések könyvének* 3. fejezete nagyon fontossá vált Györfi Mihály számára, avatásának és beiktatásának kapcsán pedig az egész közösség számára is. Az ő életükben is sok áldás forrásává lett a kis-ázsiai Filadelfia gyülekezetnek szóló ígért és áldás: „Ime, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be...” (Jel 3,8) Személyes bizonyágtételek nyomán az egyházzal aktív kapcsolatot nem tartó, sok esetben minden vallásos háttér nélküli emberek fordultak Isten felé, belőlük for-

málódott egy rendkívül sokszínű, pezsgő életet élő gyülekezet. A megélt áldások indították el a közösséget a missziói és diakóniai szolgálat felé.

A nyírtelek-görögországi cigánymisszió ügye 2005-ben került a gyülekezeti tagok imádságának középpontjába. Sokan imádkoztak Isten áldásáért, hogy ő nyisson ajtót, és tegye világossá, hogyan indulhatnak a megvalósítás felé.

A közösség 2009. január 1-jén vette fel a Filadelfia Evangélikus Egyház-

Evangélikus istentisztelet a Magyar Rádióban

Június 19-én, a Szentháromság ünnepe utáni 4. vasárnapon 10.04-től istentiszteletet közvetít a Kosuth rádió a nyírteleki evangélikus templomból. Igét hirdet Györfi Mihály lelkész.

község nevet. Az evangelizációs szolgálat mellett folyamatosan alakult és szélesedett a szociális alapszolgáltatások köre, híven visszaadva a gyülekezet missziói látását, mely szerint a felebaráttal szembeni szeretetlenség az evangelizáció diakónia nélkül vagy a diakónia evangelizáció nélkül.

A gyülekezet a lassan negyedszázados fennállása alatt két templomot épített, és jelenleg három helyen tart istentiszteleteket, presbiterek és laikus szolgáltatók bevonásával. A korszerű lehetőségeket kihasználva indult el hat évvel ezelőtt az online istentisztelet-közvetítés, az interneten keresztül részt vevők létszáma eléri egy kisebb gyülekezetét. A legtöbben hazai településekről és a Kárpát-medence környező országainak magyar városaiból csatlakoznak, de külföldön élő vagy ott dolgozó emberek – Ausztriából, Németországból vagy éppen Macedóniából vagy akár az Amerikai Egyesült Államokból – is bekapcsolódnak.

In memoriam dr. Joób Árpád

De nehéz elkezdni... Meg folytatni. Sokkal inkább fülszöveget kellene írnom a *Joób Árpád* (1946–2016) által szerkesztett újabb kötethez – a *Jelenti magát Jézus és a Félre bántat, félre bú* után. Illetve dehogy is írnom, csak választanom kellene egy bekezdést abból az előszó-ból-ajánlásból, amelyet a szerkesztő megírt. Mert hát ő szinte készen adott mindent. Precízen, átgondoltan. Amit ő tudott tenni a könyvekért, megtette, és hagyta, hogy a másik, akinek más dolga van a könyvvel, tegye a magáét.

Találkozhattam vele egészen más körülmények között is, és egyáltalán nem meglepő módon ugyanezt éreztem: mondataiban, emberségében az igényességet, a bölcsességet s közben a megtisztelő nyitottságot és tiszteletet a másik felé.

Egészen biztos, ilyen volt tanárként is – akár egészen kicsiket, akár főiskolásokat tanított zenélni. Személyesen lelkesedett „tárgya”, a magyar népzene iránt. Még tanári pályája kezdetén, 1970-ben megalakította a Délibáb együttest, amelyet évekig vezetett. Népdalköröket szervezett, vagy „csak” dalolóesteket, mert hát énekről, népdalról nem lehet csak beszélni, ha közben nem éneklük őket. Tizenkét éven át pedig a debreceni Kodály kórus igazgatójaként dolgozott. Tanított a Nyíregyházi Főiskolán, ahol kidolgozta a felsőfokú népzeneoktatás rendszerét. De ugyanilyen személyesen gyűjtőmunkát is végzett, és megint csak azzal a rá oly jellemző nyitottsággal és tisztelettel hallgatta az „egyszerű” parasztasszonyok énekét is.

Evangélikus lelkészcsaládba született negyedik gyermekként. Összesen hatan voltak testvérek. Édesapja *Joób Olivér*

volt, akinek elkötelezett lelkesi szolgálata miatt – politikai okokból – el kellett hagynia Nyíregyházát, és aki tragikus hirtelenséggel, egy motorbaleset következtében hunyt el 1969-ben. Árpád 1968-ban kötött házasságot *Erdei Máriával*. Három gyermekük született: *Emese, Máté és Réka*. Máté fiuk evangélikus lelkész lett, lányaik pedig lelkészfeleségek. Árpád és felesége a debreceni gyülekezet életében vett részt, amelynek Árpád felügyelője is volt.

Hihetetlenül váratlanul hunyt el – még tele tervekkel, ötletekkel, munkával, életkedvvel. Már a következő közös kötetünkön is dolgozott, a magyar népdalkincsből válogatott köszöntöket...

Május 27-én búcsúztunk tőle a debreceni temetőben – sok-sok százan. „Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt; és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban” (Fil 4,6–7) – szólt a biztató evangélium. És szólt az ének – korálok és népdalok – a ravatalozóban, a sírhoz menet, a sírnál. Tisztán, hangosan – ahogy oly ritkán éneklünk ma. A hűvétől ének is... „Győzelmet vettél, ó, Feltámadott!”

Bár oly sok minden kavarg azóta is bennem-bennünk, mégis felemelő és megrendítő volt kimondani: Köszönjük neked, Istenünk, Árpád! Köszönjük mindazt a kincset-ajándékot, amelyet adtál nekünk általa! Köszönjük, hogy ismerhettük őt! Köszönjük, hogy társként, apaként, nagyapaként, barátként, tanárként megajándékoztál bennünket veled!

■ KENDEH K. PÉTER

Búcsú Gadó Páltól

Nagy formátumú embertől búcsúztunk el május 27-én a piliscsabai temetőben: az 1933-ban született *Gadó Páltól*, aki 2015-ben vehette át egyházunk nem lelkészeknek járó legmagasabb kitüntetését, a Prónay-díjat. A temetését követő agapén az alábbi mondatokkal búcsúztam tőle.

Mi kamaszként mindig mosolyogtunk, amikor közeledett Pali bácsi. S minden tiszteletünk ellenére összekacsintottunk, amikor nyikorgott a múltába. Olyan éretlen voltam, hogy fel sem tudtam fogni, mit jelent az, amit ő csinál. Kisbuszába összeszedte az ismerős családok gyermekeit, és vitte őket kirándulni. Ő, akinek tiszteletre méltó nagy családja volt, a mozgássérültek egyesületében is aktívan tevékenykedett, a munkahelyén is helytállt, fontosnak érezte, hogy keresztyén gyerekek, fiatalok olyan inspiráló közösségbe kerüljenek, ahol hitüket nem kell véka alá rejtenuük, ahol értelmes lelki ajándékokat kaphatnak, és ahol a talentumaikat is kamatoztathatják. Gödöllő, Csabdi, Hollókő egy-egy állomása volt a csapatnak. S mi emberséget, kultúrát és a hit derűjét szívhattuk magunkba.

Talán sokan mosolyogtak azon, amikor Pali bácsi sok-sok imádság és beszélgetés után elkezdte álmai megvalósítását itt, a Silóban. S ha nem is tudtuk elképzelni az elhanyagolt telken, hogy miként helyezkednek majd el a társasothon épületei, s főleg nem tudtuk, hogy honnan lesz hozzá anyagi és szellemi forrás, azt tudtuk, hogy Pali bácsi nem vágja a fejszét olyan fába, amelyet ne tudna kettéhasítani, és nem fog olyant álmodni, amit ne tudna – nem a maga erejéből, hanem Isten segítségével – megvalósítani. S ahogy múltak a rendszerváltás utáni évek, megszületett ez az európai színvonalú, emberségben és krisztusi lelkületben sokat adó intézmény. Az álom megvalósult: a rengeteg külföl-

di kapcsolat, a baráti és hittestvéri szálak mentén mindig megjött a segítség, még akkor is, amikor ellenszél volt, és voltak, akik nem tudták elfogadni, hogy a diakóniai szolgálatnak egyik legkorszerűbb formája született itt meg. Pali bácsiék – hűséges társával, a biztos támaszként mellette álló, okos asszonnyal, Évával – lettek mintegy családfői az ideköltözőknek, gyámoltói a munkát kereső, fogyatékosággal élő embereknek.

Gadó Pál nem viselt kimagasló egyházi tisztséget, de mindig az egyházért élt, mert az egyház urának, Krisztusnak a szeretetéből élt. Ezért lett egyik mozgatója annak a közösségnek is, amely a piliscsabai önálló gyülekezet megszületéséért imádkozott és tett. Mert tudta, hogy csakis élő gyülekezetek közösségében élhet biztonságban a tanítvány, és növekedhet Isten országa.

Istennek adok hálát azért, hogy egyházunkban olyan testvért kaphattunk benne, aki imában, tettben, jövőt tervező látással és a megbocsátó szeretet békességével lehetett példaképe sokaknak. A tekintélyt nem a rangok és a titulusok, hanem éppen a tántoríthatatlan elkötelezettsége adta meg, amely hitére is jellemző volt.

Gadó Pál testvérünk ravatala mellett *Kézdy Péter* hirdette Isten igéjét arról, hogy ő Isten barátja volt. *Szitár Zsolt* a Siló Társas Lakóothon és Önálló Élet Központ lakói nevében búcsúzott tőle, a sírjánál pedig küzdőtársa, *Madocsai Miklós* egykori Félb-Elkészi imádkozott.

■ BENCE IMRE evangélikus lelkész (Budavár)

Szentháromság ünnepe után 2. vasárnap – Ézs 55,1–5

A szomjazók hívása

A VASÁRNAP IGÉJE

Régi emlék. Gyerekkoromban a falu közepén volt egy artézi kút. Éjjel-nappal folyt a vize, oda járt mindenki a faluból vízerért, ott itatták az állatokat is, ilyenkor esti találkahellyé vált a fiatalok számára. Aki ezen a vízen élt, nem tudta nélkülözni. Idősek, ha kórházba kerültek, nem kértek mást, csak egy kis lőrinci artézi vizet. Egyszer egy évtizedek óta Budapesten élő nagyszülőt az unokája egy demizson lőrinci vízzel lepett meg. Amikor a nagymama megkapta, jót ivott belőle, megmosakodott benne, és a maradékot gondosan őrizte.

Sokan szomjaznak a megszokott, az életük részévé vált vízre. Milyen jó, ha valaki már távol kerülve az otthoni forrástól újra csillapítani tudja szomjúságát. Milyen jó, ha olyanokkal találkozunk, akik ismerik ezt a gyermekkori jó ízt. A frissítő, simogató víz emléke, szeretete összeköt minket.

Sajnos ma már ennek a jó lőrinci víznek az íze is csak emlék. A vízvezetékben klórozott, fertőtlenített víz folyik. Sokan inkább pénzért vásárolnak palackozott innivalót szomjúságuk csillapítására. Elmúlt az az idő, amikor a falu közepén fűrt kút ingyen, bőségesen adta üdítő nedűjét embernek, állatnak egyaránt.

A szomjazók. A mai igazságszabban a próféta nem olyanokat hív, akik vízre szomjaznak. Nem azokat szólítja, akik gyermekkori otthonuk kútjának vizére vágnak. A próféta a lelkükben szomjazókat hívja. Azokat, akik mindent megtesznek azért, hogy csillapítsák lelkük szomját, de hiába. Azokat, akik az üresség, a reménytelenség ér-

zésével viaskodnak. A büntudat, az elrontott utak, a rossz döntések emléke kínozza, rágja lelküket. Békére vágnak, de újra és újra békétlenség támad körülöttük, és ennek a szünet nélküli békétlenségnek ők az okozói. Szeretetre vágnak, de csak bántani tudnak, mérgezik a maguk és mások lelkét. Szeretnének részei lenni a közösségnek, de újra és újra kívül találják magukat a szeretetkörön. A kudarcok, a csalódások, elesettségek, alkalmatlanságuk érzete csillapíthatatlan szomjúsággá állandóul lelkükben. Hozzájuk szól a hívás.

Ti, szomjazók, mind jöjjetek vízerért! A próféta megelégedést ígér, a lelki szomjúság csillapítását, éhségből jólakást, a lélek szűkölködése után bővelkedő életet. Ingyen. De hol is van a forrása annak a bővelkedő, soha meg nem szomjazó életnek, amelyet a próféta ígér?

Gyógyír a szomjúságra. Hogy a forrásra ráleljünk, tekintsünk előre évszázadok távolán át oda, ahova a próféta ujjja mutat. Ő sem látja világosan az alakot, a szavak hozzá is csak foszlányaikban jutnak el, de ha látomászerűen is, kirajzolódik előtte egy megérzés, egy sejtés, egy személy, aki azt mondja: ti, szomjazók, jöjjetek énhozzám. Aki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék.

Menjünk közelebb oda, ahova a próféta irányítja tekintetünket. Hallgassuk az előttünk már világosan kirajzolódó Krisztust, halljuk meg Urunk minket is szólító, minket is hívó szavát. Ismerjük fel, hogy a mi lelkünk szomjúságára is ő a gyógyír. Saját belső forrásaink könnyen kiapadhatnak. Önerőnk elfogy, szeretetünk tankja kimerül. Ha a költővel együtt mi is azt val-

lottuk, hogy „magamban bíztam eleitől fogva”, akkor kudarcok sorozata, lelki üresség vár ránk.

A lélek bőségének forrásai. Jézus Krisztus az a forrás, akiből töltekezhetünk. Vele, benne, általa az el nem fogyó isteni szeretettel találkozhatunk. Átéldhetjük, hogy elfogadottak és befogadottak vagyunk. Az ő meg nem rendülő hűsége lehet életünk alapja, amelyre bátran építhetünk. Az ő szeretetének, hűségének, jóságának forrásaira csatlakozhat rá könnyen megroggyanó életünk. Vele találkozva nem a magunk szegényes tartalékaiból, hanem az övéből élhetünk. Lelki bőségben lesz részünk. A szomjúság érzetét felváltja a hála és a megelégedés, sőt, amit kapunk, túlcserél belőlünk.

„Ti szomjazók mind, jöjjetek vízerért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek!” – hív a próféta. „Aki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!” – folytatja Jézus a próféta szavát.

Menjünk hozzá, és igyunk! Hívjuk, fogadjuk életünkbe az ő lelkét. A bennünk lakozó Szentlélek Isten legyen szomjúságunk csillapítója, lelkünk megelégitője. Most és mindörökké, ámen.

■ KARL JÁNOSNÉ CSEPREGI ERZSÉBET

Imádkozzunk! Istenünk! Köszönjük, hogy megszántad szomjazó, sok hiánnyal küszködő életünket. Köszönjük, hogy Krisztust küldted hozzánk és értünk, hogy ő legyen lelkünk megelégitője, vágyakozásaink betöltője. Kérünk, Urunk, vonj közösségbe minket Fiaddal, hogy benne és általa megtalálhassuk, amire szükségünk van, örök életre szólóan. Így tedd, Urunk, áldottá életünket magunk és mások számára, neved dicsőségére. Ámen.

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

Jézus Krisztus mondja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” (Mt 11,28)

Szentháromság ünnepe után a 2. héten az *Útmutató* reggeli és heti igéiben szent Fia s elhívott szolgálai által Isten hív minket is (lásd Ézs 55,3; Jer 31,25), ne vessük meg azért, aki ma is szól! „Isten beszéde élő és ható: élesebb minden kétélű kardnál, és megítéli a szív gondolatait és szándékait.” (Zsid 4,12; LK) „Mi, akik élünk, áldjuk az Urat mindörökké!” (GyLK 749) És hívására így feleljünk: „Szeretlek, Uram, erősségem! Az Úr az én [...] váram és megmentőm [...], nála keresek oltalmat...” (Zsolt 18,2,3) A nagy vacsora már elkezdődött! „*Boldog az, aki Isten országának vendége.*” (Lk 14,15; lásd Jel 19,9) De mi ne utasítsuk el a meghívást: „*Jöjjetek, mert már minden készen van! [...] de még van hely.*” (Lk 14,17,22) A maga testében egyesíti Isten új népét: „*Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. [...] A sarokkő pedig maga Krisztus Jézus...*” (Ef 2,19,20) Ma is hangzik mind a bölcsesség, mind a balgaság hívogatása e világban, de mi már tudhatjuk az Írásból: „*A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet.*” (Péld 9,10) Mózes gyilkolt, s elmenekült idegen földre. Midján papja „*ez mondta a leányainak: Hol van ő most? Miért hagytátok ott azt az embert? Hívjátok ide...!*” (2Móz 2,20) Jézus kérte a samáriai asszonyt: „*Adj innom!*” S kijelentette nekünk is: „...*aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne.*” (Jn 4,7,14) A Messiás: népének orvosa (lásd 2Móz 15,26) és táplálója. „*Nagy sokaság ment hozzá [...], és sok más beteget vittek magukkal. [...] ő pedig meggyógyította őket.*” És megvendégelte a négyezer férfit s a hozzátartozóikat: „...*vette a hét kenyeret és a halakat, hálát adva megtörte, és a tanítványoknak adta. [...] Mindnyájan ettek és jóllaktak.*” (Mt 15,30,36,37) Ez Jézus Urunk önkijelentése: „*Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha. [...] Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.*” (Jn 6,35,40) „*Három nap és három éjjel volt Jónás a hal gyomrában. [...] A halál torkából kiáltottam segítségért, és te meghallottad hangomat. [...] te kiemelted életemet a sírból [...]. Az Úrtól jön a szabadulás!*” (Jón 2,1,3,7,10) Te „*hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítalak, és te dicsőítesz engem.*” (Zsolt 50,15; ez Isten „S. O. S.-száma”; EÉ 554,1)

„...*az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.*” (Lk 19,10)

Szentháromság ünnepe után a 3. héten az *Útmutató* reggeli s heti igéiben Isten bűnösöket hív. „*Jó és igaz az Úr: útba igazítja a vétkezőket.*” (Zsolt 25,8; LK; GyLK 774) „*Hiszen nem kívánom a halandó halálát – így szól az én Uram, az Úr –, térjetelek hát meg, és éljetelek!*” (Ez 18,32) A bűnösök barátja (lásd Lk 7,34), az Úr Jézus meghalt bűneinkért, hogy Istenhez vezessen minket. Mi ne akarjuk kizárni magunkat az öröklét ünnepi lakomájáról, mint az idősebbik elvesztett fiú. Őt így kérte tékozló szeretető atyja: „*Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied. Vigadnod és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott.*” A fiatalabbik elvesztett fiú nem tudta végigmondani bűnvallását: „*Atyám, vétkeztem az ég ellen és teellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek.*” (Lk 15,31,32,21) Pál így látja korábbi, hitetlen életét: Isten bűnösöket megmentő szeretetének példája ő, mert az Úr „*Jézus azért jött el a világba, hogy a bűnösöket üdvözítse, akik közül az első én vagyok.*” (1Tim 1,15) Egy bűnös nő megállt Jézus mögött „*sírva, és könnyeivel kezdte öntözni a lábát, és hajával törölte meg: csókolgatta a lábát, és megkenste olajjal.*” Ő így szólt: „*Megbocsáttattak a te bűneid. [...] A te hitet megtartott téged, menj el békességgel!*” (Lk 7,38,48,50) Luther doktor írja: „*Isten országa tehát mérő bűnbocsánat! Olyan nagy dolog ez, hogy csak a szívemmel tudom megragadni és hinni bűneim bocsánatát és e hitben Isten előtt való megigazolásumat.*” Izrael népének bűnvallása: „*Vétkezünk ellened, mert elhagytuk Istenünket, és a Baalokat tiszteltük. [...] Majd eltávolították maguk közül az idegen isteneket, és újra az Urat tisztelték. Az Úr pedig megelégette Izráel nyomorúságát.*” (Bír 10,10,16) A nyomorúság idején így reménykedett az Úrban prófétája: „*Van-e olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és [...] abban telik kedve, hogy kegyelmet ad. Újra irgalmas lesz hozzánk...*” (Mik 7,18,19) Jézus megígérte övéinek: „...*ha közületek ketten egyetértetek a földön mindabban, amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám.*” (Lásd Mt 21,22) Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt 18,19–20) Pál tanítja: Ábrahám a hit példája, mert „*az igaz ember hitből fog élni.*” (Lásd Hab 2,4) „*Krisztus megváltott minket a törvény átkától [...]* azért, hogy a Lélek ígérését hit által megkapjuk.” (Gal 3,11,13,14) Jónás prédikálására a romlott városban „*mindenki megtért a maga gonosz útjáról.*” „*Ninive lakosai [...] hitték Istennek, börtöt hirdettek, és zsákruhát öltött a város a rajja-nagyja.*” (Jón 3,10,5; EÉ 402) ■ GARAI ÁNDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (június 5.)

Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket! 2Móz 33,15 (Jn 16,13a; Lk 14,[15]16–24; Ef 2,17–22; Zsolt 36) Istennel vagy inkább Isten nélkül? A modern világ kísértéseket tolu felénk a kérdés. De nekünk van mihez tartani magunkat, és ezeket a kísértéseket Isten segítségével el kell utasítanunk. Keresztységünkhöz, Isten-kapcsolatunkhoz ragaszkodva kell kimondanunk a fenti mózesi igazságot: ha Isten nem jár velünk, nincs értelme az utunknak, nincs cél, nincs megérkezés. Mózes Istennel beszél, nekünk is van lehetőségünk a napi imádságra, hogy ő legyen a mi erőforrásunk.

Hétfő (június 6.)

Vigyázzatok, és őrizzétek minden kapzsiságtól, mert ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg. Lk 12,15 (Ézs 5,8; Péld 9,1–10; 1Kor 15,20–28) Európai gondolkodásunk egyik értékmérője a jóléti társadalom lehetőségeinek kiaknázása az egyén számára. Lukács a Mester szavaival figyelmeztet minket a jézusi tanítványság egyik értékmérőjére: az alázatos és másokra is figyelő, a másikkal is számoló életre és a Jézussal való személyes kapcsolatra. Hiszen csak az képes megtartani minket. Hiába a távolba mutató gazdasági öngondoskodás, az anyagi javak halmozása, a jézusi, keresztyén identitásunk nélkül mind ez kárba vész, az anyagiakban bízókkal együtt.

Kedd (június 7.)

Megismerted velem az élet útját. Zsolt 16,11 (Róm 6,23; 2Móz 2,11–15[16–22]23–25; 1Kor 15,29–34) Szupervízió, coaching, esettanulmányok, esetmegbeszélések, új módszerek – az egyházi megújulás mai, megváltónak hitt eszközei. Azonban a keresztyén ember számára a Szentírás az az eszköz (*sola Scriptura*), amely meg kell, hogy erősítse. Azért kell megismernünk, használnunk, napi üzeneteit ki-csomagolnunk, hogy ne tévesszünk irányt. Nem az önmegvalósítás a hívó élet célja, hanem a teremtő Isten kezébe való belesimulás (*sola fide*), az ő áldásaitól, kegyelméből (*sola gratia*) való megerősödés. Kereszthordozásunk az a tanítványi igyekezet, hogy életünk eseményeiben, döntéseinkben a Mesterhez, Jézushoz (*solus Christus*) váljunk hasonlónak.

Szerda (június 8.)

Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Jn 7,37 (Zsolt 146,8; Jn 4,5–14[15–18]; 1Kor 15,35–49) Egy algériai származású francia futó elhatározta, hogy az afrikai sivatagban teljesíti a maratoni távot. Hosszú évekig készült a nagy feladatra. A futáskor azonban egy homokviharban eltévedt, és tizenhárom nap múlva találták meg. Pokoljárásnak minősítette a tizenhárom túlélt napot. Végkövetkeztetésként azt mondta: nem kell a határainkat kísérteni. Jézus tisztán beszél. Ha szomjasak vagyunk, hozzá menjünk, ha spirituális szomjúságunk van, akkor is hozzá menjünk. Ne máshol keressük szomjunk oltását. Ne járjunk tévutakon, ha Jézus tanítása ennyire egyértelmű!

Csütörtök (június 9.)

Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Mk 2,17a (2Sám 14,14b; Mt 15,29–39; 1Kor 15,50–58) A rendszerváltás előtt nagy várakozás volt, hogy a félelem nélküli időben majd sokan jönnek be a keresztyén közösségekbe. Sajnos sokszor a már ott lévők akadályozták meg kijelentéseikkel, viselkedésükkel, hogy többen legyünk. Farizeusként viselkedve utasítottuk el a bejönni szándékozókat, ha nem voltak hozzánk hasonlóak. Jézus a bűntől terheltekhez jött, biztatása, felhívása mindenkihez szól. Pünkösöd után a Szentlélek fénye, vezetése segíthet bennünket a hozzá vezető útra.

Péntek (június 10.)

Van-e olyan Isten az égben vagy a földön, aki olyan hatalmas tetteket tudna véghez vinni, mint te? 5Móz 3,24b (Mt 7,24; Jn 6,37–40[41–46]; 1Kor 16,1–12) Az Egyiptomból megmenekült nép Isten helyett egy bálványt imádott. Istentől való elfordulásuk következménye – hogy nem mehettek be az ígért földjére – még Mózes is sújtotta. Ő mégis odaadással nézett fel a szabadító Istenre, hiszen megtapasztalta az ő mindenhatóságát. Mózes szolgálatát az övé között, Jézus szolgálatát közöttünk, a mi szolgálatunk az emberek között mind-mind azért van, hogy a bűnös üdvösségre jusson. Ha valaki keresztyénként akar élni, nem maradhat meg a bűnben, bálványimádásban. Ebből meg kell térnie, másképp soha nem éri el a célját.

Szombat (június 11.)

Vigyázzatok tehát, hogyan hallgatjátok! Lk 8,18a (Zsolt 19,12; Jón 2,1–11; 1Kor 16,13–24) A hithű muszlim napi ötször imádkozik, hogy megfeleljen vallása előírásainak. Hitének gyakorlásában nem érdekl a külvilág. Mi sokszor szemlesütve éljük meg Krisztushoz tartozásunkat. Csendben, láthatatlanul imádkozunk, nehogy megértsünk valakinek a világnézetét. Evangélikus lelkészünk, gyülekezeti tagként is óvatosan bánunk a speciális missziós területekkel (például börtönszolgálat, kórház, oktatási és szociális intézmények és hasonló), nehogy hitünkkel befolyásoljuk a hallgatóságot. Pedig Jézus tanítása egyértelmű: a lámpást azért gyújtják meg, hogy világítson. A keresztyén embernek azért kell bizonyosságot tennie, hogy aki nem ismeri Krisztust, az megismerje. ■ SZPISÁK ATTILA

KRÓNKA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evel@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikusélet.hu.
• Hirdetésfelvétel: hirdetes@evel.hu. Előfizetés: kiado@lutheran.hu.
• Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519.
Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA MÁRIA (maria.ball@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTER KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sandor.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DAVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTER KÁROLY (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518.
Felélős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felélős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletág ingyenes telefonszámán: +36-80/444-444 és a Luther Kiadónál.
• INDEX 25 211, ISSN 2498-5309.

